

A Fővárosi Ítéltábla dr. Kanter György ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt **felperes neve (felperes címe)** felperesnek a Loványi Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe; ügyintéző neve) által képviselt **alperes neve (alperes címe)** alperes ellen szállítmányozási díj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2015. április 16. napján kelt 8.G.44.271/2014/14. számú ítélete ellen az alperes által benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 20.000 (Húszezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a peres felek - a felperes árajánlatában foglaltakkal egyező tartalommal - 2013. október 4-én szállítmányozási szerződést kötöttek, amely szerint a felperesnek 6 db 180 kg súlyú elektromos kerékpár ...ból történő szállítását kellett megszerveznie azzal, hogy az alperes utasítása szerint a kerékpárokat állítva kell szállítani. A díjat 330 euró + 2.544 forint útdíj + áfa összegben határozták meg.

A felperes mint szállítmányozó a **R. C.**-t bízta meg a küldemény továbbításával a vele kötött keretszerződés alapján. A felperes 2013. október 4-én megküldte a továbbítandó küldemények elnevezését, mennyiségét, súlyát, a darabszámot, és a perbeli küldemény tekintetében a 2013. október 10-i kiszolgáltatási idő mellett felhívta a figyelmet, hogy a kerékpárok állva szállítandók. A **R. C.** megbízásából ...ról ...be a ... Kft. végezte a fuvarozást, a kerékpárok átvételére fenntartás nélkül került sor ...ben és továbbításra gyűjtőforgalomban ...ba a címzettnek. A kerékpárokat a gyűjtőforgalomban a felperes felhívására nem állítva, hanem fekvé szállították, a csomagoláson sérüléseket tapasztalt a címzett, ezért a 6 db elektromos kerékpár átvételét 2013. október 10-én megtagadta a szakszerűtlen, fektetve történő szállítás és a csomagolás jól látható sérülése miatt. A küldemény átvételének megtagadásáról a **R. C.** értesítette a felperest, aki az alperestől kért további utasítást. Az alperes rendelkezése alapján a felperes megszervezte a küldemény visszaszállítását.

A felperes 2013. október 10-én állította ki a 126.963 forint szállítmányozási díjról a számláját. A felperes a **R. C.** felé felszólamlást küldött e-mailben 2013. október 16-án, hivatkozva az utasítása ellenére történt fektetve szállításra, a csomagoláson az ezzel kapcsolatos jelzésekre.

Az alperes a visszaszállított küldeményt 2013. október 21-én átvette a szállítólevélén rögzített azon fenntartással, hogy a csomagolás sérülten érkezett.

A felperes az áru visszaszállításának 82.626 forint összegű díjáról 2013. november 7-én állított ki számlát.

A felperes 2013. december 2-án küldött e-mailben kérte az alperestől a kárigénnyel kapcsolatos okmányok megküldését. Az alperes a 2013. december 2-i e-mailben arra hivatkozott, hogy hibás

teljesítés miatt a szállítás díját nem fizeti meg, a kárigény mértékéről számlát állít ki, melynek összege egyenlő lesz a felperes fuvar költségével. A felperes 2014. március 24-én küldött e-mailben kérte, hogy az alperes a kárigényét a jogszabályoknak megfelelően rendezze.

A felperes 2014. május 26-án ismételten felhívta az alperest a kárigényét alátámasztó okmányok megküldésére.

Az alperes a 2015. január 20-án kelt levelében a felperessel kötött szállítmányozási szerződéstől elállt, hivatkozott a Ptk. 306. § (1) bekezdés b) pontjára, a 308/C. §-ára, valamint a 320. § (1) bekezdésére és a 319. § (3) bekezdésére. Kifejtette azon álláspontját, hogy a felperes hibás teljesítésére tekintettel a szállítmányozási díjról kiállított két számla ellenértékének a megfizetésére nem került sor.

Az alperes munkavállalója, **Sz. I.**, 2015. március 30-án kelt nyilatkozata szerint a 2013. október 21-én visszaszállított 6 db elektromos kerékpár hibáit kijavította. A javítás során megállapítható volt, hogy a sérülések a nem szabályszerű, fektetve történt szállítás következményeként keletkeztek.

A fizetési meghagyásból ellentmondás folytán perré alakult eljárásban a felperes a keresetében az alperest 209.589 forint szállítványozási díj, ebből 126.963 forint után 2013. november 29-től, 82.626 forint után 2013. december 8-tól a kifizetésig a Ptk. 301/A. § (2) bekezdése szerinti mértékű késedelmi kamat, a 301/A. § (3) bekezdése szerint 24.063 forint behajtási költség, valamint perköltség megfizetésére kérte kötelezni a Ptk. 201. § (1) bekezdése és a Ptk. 514. §-a alapján.

Arra hivatkozott, hogy az alperes megbízása alapján szállítványozóként az áru gyűjtőforgalomban történő kiszállítását megszervezte, a fuvarozást a **R. C.** útján bonyolította le. A címzett a küldemény átvételét megtagadta és az alperes utasítása szerint az visszaszállításra került a részére. Álláspontja szerint, mint szállítványozót a fuvar megghiúsulásában, az átvétel megtagadásában felelősség nem terhelte. Az árukárral kapcsolatban jegyzőkönyv felvételére nem került sor, a fényképfelvételekből az árukár nem állapítható meg, a gyűjtőforgalomban történt szállítás és az esetlegesen bekövetkezett árukár között okozati összefüggés nincs. Amennyiben a felperest fuvarozói felelősség terhelné, ezzel kapcsolatban hivatkozott a „Nemzetközi Közúti Árufuvarozási Szerződésről” szóló, Genfben az 1956. évi május hó 19. napján kelt Egyezmény kihirdetéséről szóló 1971. évi 3. törvényerejű rendelet (CMR) 15. cikk 1. pontjára és arra, hogy a fuvarozó által okozott kárt az alperes nem bizonyította. A felperest szállítványozói tevékenysége körében sem terheli felelősség, figyelemmel a felek szerződésének részét képező Magyar Általános Szállítványozási Feltételek 9. § 1. pontjára.

Az alperes az ellenkérelmében a felperes keresetének az elutasítását és perköltségben marasztalását kérte. A felperesi felelősséggel kapcsolatban hivatkozott a Ptk. 514. § (1) bekezdésére, a 305. § (1) bekezdésére, a 310. §-ra, az 520. § (1) bekezdésére és az 515. § (1) és (2) bekezdésére.

Állítása szerint a felek között egyezség jött létre, több alkalommal egyeztetett a felperessel a szállítványozási díj, illetve a kárigény rendezésével kapcsolatban.

Másodlagosan arra hivatkozott, hogy a szerződéstől a Ptk. 306. § (1) bekezdésének b) pontja alapján elállt, figyelemmel a Ptk. 308/C. §-ában foglaltakra, amit jelen perben mint szavatossági igényt kifogásként kívánt érvényesíteni.

A felperes vitatta az egyezség létrejöttét, az alperes szavatossági igényére alapított elállását a teljesült szállítványozási szerződés tekintetében értelmezhetetlennek tartotta.

A Fővárosi Törvényszék a 2015. április 16-án kelt 8.G.44.271/2014/14. számú ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 209.589 forintot, és 126.963 forintnak 2013. november 29. napjától, 82.626 forintnak 2013. december 8. napjától a megfizetés napjáig számított késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat nyolc

százalékponttal növelt értékű kamatát, 24.063 forint behajtási költségátalányt, 112.790 forint perköltséget.

Határozata indokolásában megállapította, hogy a peres felek között a Ptk. 514. §-ában szabályozott szállítmányozási szerződés jött létre, amelynek részét képezte a Magyar Általános Szállítványozási Feltételek.

A felperes az alperes utasítása alapján a Ptk. 515. § (1) és (2) bekezdésében foglaltak szerint kötötte meg a fuvarozási szerződést, mert a **R. C.**-vel közölte, hogy az árut állva kell szállítani.

A felperest a Ptk. 520. § (2) bekezdésének b) pontja alapján szállítványozóként fuvarozói felelősség nem terheli, az alperes a kárát, annak mértékét és a javítás költségét nem igazolta.

A felperest szállítványozói felelősség sem terheli, mivel a szállítványozási szerződés részét képező Magyar Általános Szállítványozási Feltételek 9. § 1. pontja szerint a szállítványozó csak akkor felel a szerződéssel okozott kárért, ha vétkesen járt el, nem felel azokért a károkért, amelyeket az általa igénybe vett fuvarozók, közvetett szállítványozók okoznak, kivéve, ha ezek kiválasztásánál nem a szállítványozótól elvárható gondossággal járt el. A felperest a rendelkezésre álló iratok alapján a fuvarozó kiválasztása során mulasztás nem terheli, ezért a felelősségét ezen az alapon sem tudta az elsőfokú bíróság megállapítani.

A felperest a Ptk. 517. §-a alapján mint szállítványozót ugyancsak nem terheli felelősség, mert a **R. C.** felé 2013. október 16-án az alperesi kárigényt bejelentette, azonban kárfelvételi jegyzőkönyv hiányában nem nyert bizonyítást a kerékpárok sérülésének a mértéke, a fényképfelvételeken csak a csomagolás sérülése látható.

Az alperes nem bizonyította azt az állítását, hogy a felperest megillető szállítványozási díj fizetése alól mentesülne a kárigényének a beszámításával, melyet alátámaszt a 2014. május 26-án a felperes részéről küldött levél a kárigényének érvényesítéséhez szükséges okmányok benyújtása tárgyában.

A szállítványozási szerződés teljesítése a küldemény továbbításának a megszervezésével, így a fuvarozási szerződés megkötésével, a felperes részéről teljesezésbe ment, az alperes rendelkezése alapján a küldeményt a fuvarozóval visszaszállította és az alperes kárigénye tekintetében felszólamlással élt. A felperes teljesítése szerződésszerű volt, amely a szerződést megszüntette, az ezt követően az alperes részéről 2015. január 20-án kelt elállás már nem gyakorolható, mivel a teljesítés befejeződött.

Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság az alperes kárigényét elutasította és a Ptk. 518. §-a alapján kötelezte a szállítványozási díj megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben kérte annak megváltoztatásával a felperes keresetének elutasítását és perköltségben marasztalását.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, azonban az abból levont jogi következtetése helytelen.

A perbeli szerződés teljesítésekor a szolgáltatás nem felelt meg a felek szerződésében meghatározott azon tulajdonságnak, hogy a kerékpárokat állva kell szállítani, ezért a Ptk. 305. § (1) bekezdésében rögzített hibás teljesítés fennáll.

Hibás teljesítés esetén a jogosultat szavatossági jogok illetik meg. A szavatossági jogok fennállásának a hibás teljesítés az egyetlen feltétele, ebből következően nem feltétele a hibás teljesítéssel okozott kár megléte. Álláspontja szerint ezért helytelen az elsőfokú bíróságnak az a következtetése, hogy a perbeli kerékpárokat ért sérülés bizonyítása hiányában a felperes helytállási kötelezettsége nem állapítható meg.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását és az alperes perköltség fizetésére kötelezését kérte.

Előadta, hogy az alperes a fellebbezésében kifejezetten elismerte, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg. Az alperes az elsőfokú bíróság eljárásával kapcsolatban jogszabálysértésre nem tudott hivatkozni, mivel ilyen nem is volt.

Az alperes a fellebbezésében kizárólag arra hivatkozott, hogy szavatossági jogai közül az elállási jogát kívánta gyakorolni, valójában azonban a perben egy kártérítési igényt akart beszámítással érvényesíteni úgy, hogy a felperesi kereseti követeléssel azonos összegben határozta meg az őt ért kár mértékét.

Ezzel kapcsolatban ismételten rámutatott az alábbiakra.

Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint a felek által kötött szállítványozási szerződés alapján a felperes mint szállítványozó nem felel az általa megbízott fuvarozók által okozott esetleges károkért, ezért a felperes a perbeli esetben akkor sem felelne, amennyiben az alperes bizonyította volna bármely károsodás bekövetkezését.

Abban az esetben is, amennyiben a felperessel szemben bármely okból felmerülne a kártérítési felelősség, az alperes a felperes többszöri, a pert megelőző felszólítása ellenére sem a károsodás mértékét, sem annak a bekövetkezését nem bizonyította a perben, ezért az előterjesztett kártérítési igénye beszámítása egyébként is teljesen alkalmatlan lett volna.

A szerződés teljesedésbe ment, ezért az azt követő elállás jogilag értelmezhetetlen. Amennyiben az alperes elállása jogszerű lett volna, önmagában az elállás mint szavatossági jog gyakorlása beszámításra nem lenne alkalmas a jelen perben, mivel annakösszege nem állapítható meg.

A fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül. Az alperes fellebbezésére tekintettel kizárólag abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az alperes a 2015. január 20-án kelt elállási nyilatkozata alapján a szavatossági jogait gyakorolhatja-e.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes szerződésszerűen teljesített, az árut a címzetthez elszállította, aki a szállítmány átvételét kizárólag az egyik kerékpár csomagolásának sérülése miatt tagadta meg. A szerződés teljesítése a szerződést megszüntette, ezért - ahogy arra az elsőfokú bíróság az ítélete indoklásában maga is helyesen hivatkozott - ezt követően elállási jog gyakorlására nincs törvényes lehetőség. A Ptk. 306. § (1) bekezdésének b) pontja a teljesítéshez fűződő érdek megszűnéséhez köti a szerződéstől történő elállást, azaz még nem teljesített szerződéshez. A szerződésszerű teljesítés jelen esetben az előbbi jogszabályi rendelkezésre tekintettel kizárja a szavatossági jog gyakorlását.

A felperes fellebbezési ellenkérelmére tekintettel a Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a perbeli esetben a csomagolás sérülése nem a gyűjtőforgalomban történt szállítással összefüggésben keletkezett, ezért nem áll fenn a felperes felelőssége a Ptk. 520. § (2) bekezdésének b) pontja alapján.

Ezen túlmenően az alperes a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján fennálló bizonyítási kötelezettsége ellenére nem bizonyította, hogy a felperes a szerződést hibásan teljesítette, mivel a rendelkezésre álló iratok azt igazolják, hogy a felperes mint szállítványozó az alperes utasításának megfelelően kötötte meg a fuvarozási szerződést, amelyben külön felhívta a figyelmet a kerékpárok állva történő szállításának szükségességére.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - annak helytálló indokaira tekintettel - helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kell megfizetnie a felperes részére a másodfokú eljárással összefüggésben felmerült ügyvédi munkadíjból álló perköltségét. A Fővárosi Ítéltábla az ügyvédi munkadíj mértékét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján a felperes és a jogi képviselője között létrejött megbízási szerződésben foglaltakra tekintettel állapította meg.

Budapest, 2015. év szeptember hó 16. napján

. Koday Zsuzsanna s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kurucz Zsuzsanna s.k.
előadó bíró

. Pusztai Anita s.k
bíró